

Красуня наша Ворскла

Ворскла... Одна з найкрасивіших річок Лівобережної України. Узявши розгін непомітним джерельцем-струмочком зі схилу крейдяної Белгородської височини, вона упродовж 420 км чистим сріблястим потоком перетинає Сумщину та Полтавщину й несе свої прозорі води у величний Дніпро. Історія її сягає в далекі часи, коли на території сучасної України й Росії жили скіфи та сармати. Приваблювало їх привілля цих місць, предкові ліси вздовж заплави, багаті на рибу водойми. Залишки старо-давніх поселень часто зустрічаються в межах нашого краю, бо тут колись проходив бойовий кордон із кочовим печенізьким станом. За Ворсклу навіть печеніги боялися ходити, хоч і знали, що в Поворсклянському краї справжній рай: високі сосни й розложисті дуби оточують береги, відбиваючи у воді свої розкішні крони, «плакучі» верби, схиливши свої віти до прохолодних струменів, купають у них свої коси. У заводях – буйне цвітіння водяних лілій. У прибережних очеретах чути спів водяних птахів. І над усім цим – ласкаве сонце, смолисті аромати сосняків, пряність квітучих лугових трав...



Так звідки пішла назва річки Ворскла? Версій із цього приводу чимало. Один дослідник вважає, що термін «Ворьсколь» належить до поняття прикордонного укріплення, «ворь» в той час означало паркан або огорожу. Інший варіант виникнення походить від гідроніма аорсів – представників народності, яка колись входила до складу сарматського племені. Трохи пізніше цю назву підхопили тюркомовні кипчаки. Друга частина «кількість» у монгольській мові означає «долина» чи просто «ріка». Саме тому існує

думка, що назва походить від тюрків, які деякий час населяли місцевість, поруч із річкою.

Ворскла... Тихоплинна та про-зора. Недарма, мабуть, побутує в Поворсклі (та й за ним!) давня легенда про походження назви річки – «Ворскло», «Ворскла». Начебто Петро I упустив у воду підзорну трубу й не зміг дістати, певно було глибоко, тож, розсердившись, вигукнув «Вор скла!». Відтоді, мовляв, і назва «Ворскла». Але легенда ця молода порівняно з першою літописною згадкою. Слово «Ворскла» зустрічається в Іпатіївському списку «Начальной летописи» під 1174 роком: «... того же лета Игорь Святославович со-вокупи полки свои и еха в поле за Ворсклым и стрете половцы иже тут лова языки...»

Малював річку на своїх полотнах відомий український художник-пейзажист П. С. Левченко. Мелодії жителів її берегів звучать в операх «Наталка-Полтавка» та «Сорочинський ярмарок», у піснях, написаних на вірші нашого земляка Платона Воронька. Багато славних синів і дочок народилося в нашому поворсклянському краї. Серед них – відомий поет-демократ Павло Грабовський, поетеса і громадська діячка Олександра Сулима-Блохин, відомі всьому світові співаки Єлизавета Петренко та Петро Білинник, прославлений Сидір Ковпак і видатні вчені.